

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ἄβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψὼς

ch ct fj ft gi sp ffi ff fh fi fl fp tt Th $\#(N \sim \mathfrak{z} I'] I)$
Ĉĥ ĉt ĵ ĥ ĝĭ ŝp ffi ff fh fi fl fh tt Th $\#(N \sim \mathfrak{z} I'] I)$

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	$0123456789 / 0123456789$
o	1	2	3	4	5	6	7	8	9	$o123456789 / o123456789$

$$\begin{array}{cccccccccccccccccccc} A & E & \gamma & \delta & \zeta & \ddot{I} & \lambda & \mu & \Xi & \zeta & \zeta & \rho & \sigma & \tau & \Phi & \Omega & , & \acute{\rho} & \varepsilon \\ A & \in & \gamma & \delta & \zeta & \ddot{I} & \lambda & \mu & \Xi & \zeta & \zeta & \rho & \sigma & \tau & \Phi & \underline{\Omega} & \gamma & \acute{\rho} & \varepsilon \end{array}$$

και καὶ αἰς Σ Καὶ 4/5 α/α Οὐ οὐ
 ɣ ɣ αɿ ɿ C K 4/5 α/α ʔ ʔ

[illegible]

$\epsilon\nu$ $\epsilon\xi$ $\epsilon\zeta$ $\alpha\iota$ $\alpha\tilde{\iota}$ $\alpha\pi$ $\alpha\pi$ $\alpha\varsigma$ $\alpha\upsilon$ $\gamma\alpha$ $\gamma\gamma$ $\gamma\Gamma$ $\gamma\epsilon$ $\gamma\nu$ $\gamma\chi$
 $\epsilon\nu$ $\epsilon\xi$ $\epsilon\zeta$ $\alpha\iota$ $\alpha\tilde{\iota}$ $\delta\pi$ $\delta\pi$ $\alpha\varsigma$ $\alpha\upsilon$ $\gamma\alpha$ $\gamma\gamma$ $\gamma\Gamma$ $\gamma\epsilon$ $\gamma\nu$ $\gamma\chi$

δε δέ θε θη θι θο θυ και καί λλ λλ μβ πε πι πν
 δε δέ ςε ςη ςι ςο ςυ γαγ γαγ' λλ λλ μϛ πε πι πν

πο ρα ρά ρᾶ ρὰ ρι ρί ρĩ ρì ρο ρό ρò ρα ρά ρᾶ
πο ρα ρά ρᾶ ρὰ ρι ρί ρĩ ρì ρθ ρθ ρθ ρα ρά ρᾶ

ῥὰ ῥι ῥί ῥĩ ῥì ῥο ῥό ῥò ϑ ϑι ϑσ ϑι ϑì ϑφ ϑχ
 ῥὰ ῥι ῥί ῥĩ ῥì ῥο ῥό ῥò ϑ ϑι ϑσ ϑι ϑì ϑφ ϑχ

τα ται τε τη τι το υπ ύπ χα χε χν χο χρ χς ψα
 ζα ζυ τε τη τι το υδ ὕδ χα χε χν χο χρ χς ψα

O_u O_ṽ O_{ṽ'} O_{ṽ̃} O_{ṽ̇} O_{ṽ̈} O_{ṽ̇'} O_{ṽ̇̃} O_{ṽ̇̈}
 𐌚 𐌚̇ 𐌚̇' 𐌚̇̃ 𐌚̇̇ 𐌚̇̈ 𐌚̇̇' 𐌚̇̇̃ 𐌚̇̇̈

ou oú oú' oú̃ oú̂ oú̇ oú̈ oú̉ oú̊ oú̋ oú̌ oú̍

Ɑ Ɱ Ɐ Ɒ ⱱ Ⱳ ⱳ ⱴ Ⱶ ⱶ ⱷ ⱸ

Alexander

A text typeface using the Greek letters designed by Alexander Wilson (1714-1786), a Scottish doctor, astronomer, and typefounder. The type was especially designed for an edition of Homer's epics, published in 1756-8 by Andrew and Robert Foulis, printers to the University of Glasgow. A modern revival, Wilson Greek, has been designed by Matthew Carter in 1995. Peter S. Baker is also using Wilson's Greek type in his Junicond font for medieval scholars (2007). Latin and Cyrillic are based on a Garamond typeface. The font covers the Windows Glyph List, IPA Extensions, Greek Extended, Ancient Greek Numbers, Byzantine and Ancient Greek Musical Notation, various typographic extras and several Open Type features (Case-Sensitive Forms, Small Capitals, Subscript, Superscript, Numerators, Denominators, Fractions, Old Style Figures, Historical Forms, Stylistic Alternates, Ligatures).

Μια γραμματοσειρά κειμένου, βασισμένη στα πεζά Ελληνικά που σχεδίασε ο Alexander Wilson (1714-1786), ένας Σκώτος ιατρός, αστρονόμος, και χαράκτης. Η γραμματοσειρά σχεδιάστηκε για μία έκδοση του Ομήρου, στα 1756-8, από τους αδελφούς Andrew και Robert Foulis, τυπογράφους του Πανεπιστημίου της Γλασκώβης. Ένας σύγχρονος επανασχεδιασμός της έγινε από τον Matthew Carter το 1995. Ο Peter S. Baker την επαναφέρει στη γραμματοσειρά του Junicond (2006-7). Τα Λατινικά και τα Κυριλλικά βασίζονται σε μία έκδοση της Garamond. Η Alexander καλύπτει τη λίστα γλυφών για Windows, διεθνή φωνητικά σύμβολα, πολυτονικά Ελληνικά, αρχαία ελληνικά αριθμητικά, βυζαντινή και αρχαϊκή ελληνική μουσική, διάφορα ειδικά τυπογραφικά και χαρακτηριστικά Open Type (κεφαλαίες μορφές, πεζοκεφαλαία, δείκτες, εκθέτες, αριθμητές, παρονομαστές, κλάσματα, πεζοί αριθμοί, ιστορικές μορφές, στυλιστικά εναλλακτικά, συμπλέγματα).

I can see by my watch, without taking my hand from the left grip of the cycle, that it is eight-thirty in the morning. The wind, even at sixty miles an hour, is warm and humid. When it's this hot and muggy at eight-thirty, I'm wondering what it's going to be like in the afternoon.

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minneapolis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἕνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιαλὶ, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιὰ, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἑρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχλὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждойи чен хвощи!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφεῖρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Príserně žlutoučký kuň úpěl d'ábelské ódy

Alfios

Lowercase upright Greek were designed in 1805 by Firmin Didot (1764 – 1836) and cut by Walfard and Vibert. The typeface, together with a complete printing house, was donated in 1821 to the new Greek state by Didot's son, Ambroise Firmin Didot (1790 – 1876). Lowercase italic Greek were designed in 1802 by Richard Porson (1757 – 1808) and cut by Richard Austin. They were first used by Cambridge University Press in 1810. Capitals, Latin and Cyrillic, as well as the complete bold weights, have been designed in an attempt to create a well-balanced font. The font covers the Windows Glyph List, Greek Extended, various typographic extras and some Open Type features (Numerators, Denominators, Fractions, Old Style Figures, Historical Forms, Stylistic Alternates, Ligatures); it is available in regular, italic, bold and bold italic.

Τα ὄρθια πεζὰ Ἑλληνικά σχεδίασε τὸ 1805 ὁ Firmin Didot (1764 – 1836) καὶ χάραξαν οἱ Walfard and Vibert. Τη γραμματοσειρά, μαζί με ἕνα πλήρες τυπογραφεῖο, δώρησε στο νεοσύστατο Ἑλληνικὸ κράτος ὁ γιὸς τοῦ Didot, Ambroise Firmin Didot (1790 – 1876). Τα πλάγια πεζὰ Ἑλληνικά σχεδίασε τὸ 1802 ὁ Richard Porson (1757 – 1808) καὶ χάραξε ὁ Richard Austin. Χρησιμοποιήθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1810 ἀπὸ τὴς πανεπιστημιακῆς ἐκδόσεις τοῦ Cambridge. Τα κεφαλαία τα Λατινικά καὶ τα Κυριλλικά σχεδιάστηκαν με στόχο τὴ δημιουργία μιᾶς ἰσορροπημένης γραμματοσειράς. Ἡ Alfios καλύπτει τὴ λίστα γλυφῶν γιὰ Windows, πολυτονικά Ἑλληνικά, διάφορα ἐιδικὰ τυπογραφικά καὶ χαρακτηριστικά Open Type (αριθμητές, παρονομαστές, κλάσματα, πεζοὶ ἀριθμοὶ, ἱστορικές μορφές, στυλιστικά ἐναλλακτικά, συμπλέγματα)· διατίθεται σε ἀπλά, πλάγια, ἐντονα καὶ ἐντονα πλάγια.

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό τοῦ λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση καὶ ἀναμονή. Ἕνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἕνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει καὶ ὁ Ἑρμῆτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας καὶ αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό τοῦ λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση καὶ ἀναμονή. Ἕνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἕνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει καὶ ὁ Ἑρμῆτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας καὶ αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό τοῦ λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση καὶ ἀναμονή. Ἕνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἕνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει καὶ ὁ Ἑρμῆτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας καὶ αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό τοῦ λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση καὶ ἀναμονή. Ἕνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἕνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει καὶ ὁ Ἑρμῆτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας καὶ αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Anaktoria

Greco du roi was designed by Claude Garamond (1480 – 1561) between 1541 and 1544, commissioned by king Francis I of France, for the exclusive use by the Imprimerie Nationale in Paris. Greek in Anaktoria is based on a modern version of Greco du roi prepared by Mindaugas Strockis in 2001. Lowercase Latin stems from the titles in the 1623 First Folio Edition of Shakespeare. Scott Mann & Peter Guither prepared a modern version for The Illinois Shakespeare Festival in 1995. Cyrillic has been designed to match the above Greek and Latin. The font covers the Windows Glyph List, Greek Extended, various typographic extras and some Open Type features (Numerators, Denominators, Fractions, Old Style Figures, Historical Forms, Stylistic Alternates, Ligatures, Swash Capitals).

Τα Greco du roi σχεδίασε ο Claude Garamond (1480 – 1561) μεταξύ 1541 και 1544, κατά παραγγελίαν του βασιλέα της Γαλλίας Francis I, προς αποκλειστική χρήση από το Εθνικό Τυπογραφείο στο Παρίσι. Τα Ελληνικά στην Anaktoria βασίζονται στη σύγχρονη έκδοση από τον Mindaugas Strockis το 2001. Τα πεζά Λατινικά προέρχονται από τους τίτλους της πρώτης έκδοσης του Shakespeare σε μεγάλο σχήμα το 1623. Οι Scott Mann και Peter Guither ετοίμασαν μια νέα έκδοση για το φεστιβάλ Shakespeare στο Illinois το 1995. Τα Κυριλλικά προσαρμόστηκαν στα παραπάνω Ελληνικά και Λατινικά. Η Anaktoria καλύπτει τη λίστα γλυφών για Windows, πολυτονικά Ελληνικά, διάφορα ειδικά τυπογραφικά και χαρακτηριστικά Open Type (αριθμητές, παρονομαστές, κλάσματα, πεζοί αριθμοί, ιστορικές μορφές, στυλιστικά εναλλακτικά, συμπλέγματα, καλλιγραφικά κεφαλαία).

Whilst we studie to be thankful in our particular, for the many fauors we haue receiued from your L.L. we are falne vpon the ill fortune, to mingle two the most diuerse things that that can bee, feare, and rashnesse; rashnesse in the enterprize, and feare of the successe. For, when we valew the places your H.H. sustaine, we cannot but know their dignity greater, then to descend to the reading of these trifles: and, while we name them trifles, we haue depriu'd our selues of the defence of our Dedication. But since your L.L. haue beene pleaf'd to thinke these trifles something, heeretofore; and haue prosequuted both them, and their Authour liuing, with so much fauour: we hope, that (they out-liuing him, and he not hauing the fate, common with some, to be exequutor to his owne writings) you will vse the like indulgence toward them, you haue done vnto their parent. There is a great difference, whether any Booke choose his Patrones, or finde them: This hath done both. For, so much were your L.L. likings of the seuerall parts, when they were acted, as before they were published,

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἡξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας. Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας εἰλόμην ῥαθυμεῖν, ἀλλ' ἱκανὸν νομήσας ἄθλον ἔσεσθαι μοι τὴν δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ λόγου γεννησομένην ἥκω συμβουλευέσων περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τῆς ὁμονοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκ ἀγνοῶν ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον

Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экc-гpаф? Плyиyи изъям. Бъём чyxдъиѹи хвoи!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφείρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Přiserně žlut'oučků kůň upěl d'ábelské ody

Aroania

In 1927, Victor Julius Scholderer (1880 – 1971), on behalf of the ‘Society for the Promotion of Greek Studies’, got involved in choosing and consulting the design and production of a Greek type called ‘New Hellenic’ cut by the Lanston Monotype Corporation. He chose the revival of a round, and almost monoline type which had first appeared in 1492 in the edition of Macrobius, ascribable to the printing shop of Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) in Venice. Aroania is a modern recast of Victor Scholderer’s ‘New Hellenic’ font, on the basis of Verdana. The font covers the Windows Glyph List, Greek Extended, various typographic extras and is available in regular and bold. The regular style of the font also covers IPA Extensions, Ancient Greek Numbers, Byzantine and Ancient Greek Musical Notation and several Open Type features (Case-Sensitive Forms, Small Capitals, Subscript, Superscript, Numerators, Denominators, Fractions, Old Style Figures, Historical Forms, Stylistic Alternates, Ligatures).

Ο Victor Julius Scholderer (1880 – 1971) ασχολήθηκε το 1927, εκ μέρους της «Εταιρείας για την προώθηση των Ελληνικών σπουδών», με την επιλογή και παραγωγή της ελληνικής γραμματοσειράς ‘New Hellenic’ που χάραξε η Lanston Monotype Corporation. Ο Scholderer επέλεξε την αναβίωση της στρόγγυλης και σχεδόν ισοπαχούς γραμματοσειράς της έκδοσης του Macrobius το 1492, που αποδίδεται στο τυπογραφείο του Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) στη Βενετία. Στην Aroania επανασχεδιάζεται η ‘New Hellenic’ του Scholderer, με βάση τη Verdana. Η Aroania καλύπτει τη λίστα γλυφών για Windows, πολυτονικά Ελληνικά, διάφορα ειδικά τυπογραφικά και διατίθεται σε απλά και έντονα. Τα απλά καλύπτουν επίσης τα διεθνή φωνητικά σύμβολα, αρχαία ελληνικά αριθμητικά, βυζαντινή και αρχαϊκή ελληνική μουσική και χαρακτηριστικά Open Type (κεφαλαίες μορφές, πεζοκεφαλαία, δείκτες, εκθέτες, αριθμητές, παρονομαστές, κλάσματα, πεζοί αριθμοί, ιστορικές μορφές, στυλιστικά εναλλακτικά, συμπλέγματα).

Ἔστωσαν αἱ δοθεῖσαι δύο εὐθεῖαι αἱ ΑΔ, Γ. δεῖ δὴ τῶν ΑΔ, Γ δύο μέσας ἀνὰ λόγον εὑρεῖν. γεγράφθω περὶ τὴν μείζονα τὴν ΑΔ κύκλος ὁ ΑΒΔΖ, καὶ τῇ Γ ἴση ἐνηρμόσθω ἡ ΑΒ, καὶ ἐκβληθεῖσα συμπιπτέτω τῇ ἀπὸ τοῦ Δ ἑφαπτομένη τοῦ κύκλου κατὰ τὸ Π. παρὰ δὲ τὴν ΠΔΟ ἦχθω ἡ ΒΕΖ, καὶ νενοήσθω ἡμικυλίνδριον ὀρθὸν ἐπὶ τοῦ ΑΒΔ ἡμικυκλίου, ἐπὶ δὲ τῆς ΑΔ ἡμικύκλιον ὀρθὸν ἐν τῷ τοῦ ἡμικυλινδρίου παραλλήλογράμμῳ κείμενον, τοῦτο δὴ τὸ ἡμικύκλιον περιεχόμενον ὥς ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὸ Β μένοντος τοῦ Α πέρατος τῆς διαμέτρου τεμεῖ τὴν κυλινδρικήν ἐπιφάνειαν ἐν τῇ περιαγωγῇ καὶ γράψει ἐν αὐτῇ γραμμὴν τινα· πάλιν δὲ, ἐὰν τῆς ΑΔ μενούσης τὸ ΑΠΔ τρίγωνον περιενεχθῇ τὴν ἐναντίαν τῷ ἡμικυκλίῳ κίνησην, κωνικὴν ποιήσει ἐπιφάνειαν τῇ ΑΠ εὐθείᾳ, ἥ δὲ περιεχομένη συμβαλεῖ τῇ κυλινδρικῇ γραμμῇ κατὰ τι σημεῖον· ἅμα δὲ καὶ τὸ Β περιγράψει ἡμικύκλιον ἐν τῇ τοῦ κώνου ἐπιφανείᾳ. ἐχέτω δὴ θέσιν κατὰ τὸν τόπον τῆς συμπτώσεως τῶν γραμμῶν τὸ μὲν κινούμενον ἡμικύκλιον ὥς τὴν τοῦ Δ’ΚΑ, τὸ δὲ ἀντιπεριαγόμενον τρίγωνον τὴν τοῦ Δ’ΛΑ, τὸ δὲ τῆς εἰρημένης συμπτώσεως σημεῖον ἔστω τὸ Κ. ἔστω δὲ καὶ τὸ διὰ τοῦ Β γραφόμενον ἡμικύκλιον τὸ ΒΜΖ, κοινὴ δὲ αὐτοῦ τομὴ καὶ τοῦ ΒΔΖΑ κύκλου ἔστω ἡ ΒΖ. καὶ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ τοῦ ΒΔΑ ἡμικυκλίου ἐπίπεδον κάθετος ἦχθω· πεσεῖται δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν διὰ τὸ ὀρθὸν ἐστάναι τὸν κύλινδρον. πιπτέτω καὶ ἔστω ἡ ΚΙ, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὸ Α ἐπιζευχθεῖσα συμβαλέτω τῇ ΒΖ κατὰ τὸ Θ, ἡ δὲ ΑΛ τῷ ΒΜΖ ἡμικυκλίῳ κατὰ τὸ Μ. ἐπεξεύχθωσαν δὲ καὶ αἱ ΚΔ’, ΜΙ, ΜΘ. ἐπεὶ οὖν ἐκάτερον τῶν Δ’ΚΑ, ΒΜΖ ἡμικυκλίων ὀρθὸν ἐστὶ πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἐπίπεδον, καὶ ἡ κοινὴ ἄρα αὐτῶν τομὴ ἡ ΜΘ πρὸς ὀρθάς ἐστὶ τῷ τοῦ κύκλου ἐπιπέδῳ· ὥστε καὶ πρὸς τὴν ΒΖ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ ΜΘ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΘΒ, ΘΖ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΘΑ, ΘΙ, ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΜΘ. ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΜΙ τρίγωνον ἐκατέρῳ τῶν ΜΙΘ, ΜΑΘ· καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ ΙΜΑ. ἔστιν δὲ καὶ ἡ ὑπὸ Δ’ΚΑ ὀρθή. παράλληλοι ἄρα εἰσὶν αἱ ΚΔ’, ΜΙ, καὶ ἔσται ἀνὰ λόγον ὥς ἡ Δ’Α πρὸς ΑΚ, τουτέστιν ἡ ΚΑ πρὸς ΑΙ, οὕτως ἡ ΙΑ πρὸς ΑΜ διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν τριγώνων· τέσσαρες ἄρα αἱ Δ’Α, ΑΚ, ΑΙ, ΑΜ ἐξῆς ἀνὰ λόγον εἰσὶν. καὶ ἔστιν ἡ ΑΜ ἴση τῇ Γ, ἐπεὶ καὶ τῇ ΑΒ. δύο ἄρα δοθεῖσιν τῶν ΑΒ, Γ δύο μέσαι ἀνὰ λόγον ἡŷρηνται αἱ ΑΚ, ΑΙ.

14. Eutoc. in Archim. sphaer. et cyl. II (III² 84 Heib.)

Diels, H. and Kranz, W., Fragmente der Vorsokratiker, 425-426

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἡξίωσαν, τοῖς δ’ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ιδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ’ οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν· ὦν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων

ΑΒΔΕΞΨΩЯ НЕКΓΘΥΗБ NBJQΞΩЗΥЬ X e^{bgk2569}гdм_{rstø89αγδ64}Z

Atavyros

Robert Granjon (1513 – 1589) produced his Parangonne Greque typeface (garmond size) at the instigation of Christophe Plantin as a counterpart to Garamond's Grec du roi, in Antwerp Holland, between 1560 - 1565. It was used in Plantin's multilingual Bible of 1572. Versions of Granjon's type were used for the 1692 edition of Diogenes Laertius and for the Greek-Dutch edition of the New Testament in 1698, both published by Henric Wetstenium in Amsterdam. A digital revival was prepared by Ralph P. Hancock for his Vusillus font in 1999. Latin and Cyrillic are based on a Goudy typeface. The font covers the Windows Glyph List, Greek Extended, various typographic extras and some Open Type features (Numerators, Denominators, Fractions, Old Style Figures, Historical Forms, Stylistic Alternates, Ligatures).

Μεταξύ 1560 και 1565, στην Αμβέρσα της Ολλανδίας, ο Robert Granjon (1513 – 1589) δημιούργησε την Ελληνική γραμματοσειρά του Parangonne (σε μέγεθος garmond), κατόπιν προτροπής του Christophe Plantin, ως αντίβαρο των Grec du roi του Garamond. Τα στοιχεία του Granjon χρησιμοποιήθηκαν στην πολύγλωσση Βίβλο του Plantin το 1572. Παραλλαγές των στοιχείων του Granjon χρησιμοποιήθηκαν το 1692 για την έκδοση του Διογένη του Λαέρτιου και το 1698 στην ελληνο-ολλανδική έκδοση της Καινής Διαθήκης, που τυπώθηκαν από τον Henric Wetstenium στο Άμστερνταμ. Ο Ralph P. Hancock ετοίμασε μια ψηφιακή αναβίωση για τη γραμματοσειρά του Vusillus το 1999. Τα Λατινικά και τα Κυριλλικά βασίζονται σε μία εκδοχή της Goudy. Η Atavyros καλύπτει τη λίστα γλυφών για Windows, πολυτονικά Ελληνικά, διάφορα ειδικά τυπογραφικά και χαρακτηριστικά Open Type (αριθμητές, παρονομαστές, κλάσματα, πεζοί αριθμοί, ιστορικές μορφές, στυλιστικά εναλλακτικά, συμπλέγματα).

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minnea-polis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἕνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἑρμῆτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιά, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιξε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждыѣ цен хвощ!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφείρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žluťoučký kůň úpěl ďábelské ódy

Avdira

Upright is based on the lowercase Greek letters in the typeface used by Demetrios Damilas for the edition of Isocrates, published in Milan in 1493. A digital revival was prepared by Ralph P. Hancock for his Milan (Mediolanum) font in 2000. Italic Greek were designed in 1802 by Richard Porson (1757 – 1808) and cut by Richard Austin. They were first used by Cambridge University Press in 1810. Capitals, Latin and Cyrillic, as well as the complete bold weights, have been designed in an attempt to create a well-balanced font. The font covers the Windows Glyph List, Greek Extended, various typographic extras and is available in regular, italic, bold and bold italic. The regular style of the font also covers IPA Extensions, Ancient Greek Numbers, Byzantine and Ancient Greek Musical Notation and several Open Type features (Case-Sensitive Forms, Small Capitals, Subscript, Superscript, Numerators, Denominators, Fractions, Old Style Figures, Historical Forms, Stylistic Alternates, Ligatures).

Τα ὀρθία Ἑλληνικά βασίζονται στη γραμματοσειρά του Δημήτριου Δαμιλά για την έκδοση του Ισοκράτη, το 1493 στο Μιλάνο. Ο Ralph P. Hancock ετοίμασε μια ψηφιακή αναβίωση για τη γραμματοσειρά του Milan (Mediolanum) το 2000. Τα πλάγια πεζά Ἑλληνικά σχεδίασε το 1802 ο Richard Porson (1757 – 1808) και χάραξε ο Richard Austin. Χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά το 1810 από τις πανεπιστημιακές εκδόσεις του Cambridge. Τα κεφαλαία, τα Λατινικά και τα Κυριλλικά, καθώς και όλα τα έντονα, σχεδιάστηκαν με στόχο τη δημιουργία μιας ισορροπημένης γραμματοσειράς. Η Avdira καλύπτει τη λίστα γλυφών για Windows, πολυτονικά Ἑλληνικά, διάφορα ειδικά τυπογραφικά και διατίθεται σε απλά, πλάγια, έντονα και έντονα πλάγια. Τα απλά καλύπτουν επίσης τα διεθνή φωνητικά σύμβολα, αρχαία Ἑλληνικά αριθμητικά, βυζαντινή και αρχαϊκή ἑλληνική μουσική και χαρακτηριστικά Open Type (κεφαλαίες μορφές, πεζοκεφαλαία, δείκτες, εκθέτες, αριθμητές, παρονομαστές, κλάσματα, πεζοί αριθμοί, ιστορικές μορφές, στυλιστικά εναλλακτικά, συμπλέγματα).

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἡξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν· ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ρώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἡξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν· ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ρώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν οἱ

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἡξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν· ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ρώμην

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἡξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν· ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ρώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плуиш изъят. Бѣм чуждѣиѹ цен хвои!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφέρει δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Přišerně žlutoučký kůň úpěl d'ábelské ódy

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плуиш изъят. Бѣм чуждѣиѹ цен хвои!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφέρει δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Přišerně žlutoučký kůň úpěl d'ábelské ódy

ΑΒΔΕΞΨΩЯ НЕКΓΘΥѠБ NBJQΞΩЗУЪ X e^bgk₂₅69ΓΑη_rstδ89αγδ6υZ